

[Gerda Møller.]

bl. a. om, at den pågældende skal indmelde sig i sygeforsikring og arbejdsløshedskasse, og at det af hensyn til en central registrering af gæstearbejderne skal kunne pålægges deres arbejdsgivere at underrette arbejdsformidlingskontorerne om ansættelsen. Også den ændring kan vi hilse med tilfredshed. Den er ganske simpelt dikteret af ønsket om at sikre fremmedarbejderne, der jo savner kendskab til det danske sprog og danske samfundsforhold, og som ikke er særlig godt stillet, hvis de bliver syge eller arbejdsløse, bedre forhold, end de har nu.

Vi er af den opfattelse, at når man herhjemme mener at have brug for de udenlandske arbejdere, har man også pligt til at behandle dem på lige fod med de danske statsborgere på de flest mulige områder. Derfor anbefaler vi alle de dele, lovforslaget indeholder, og håber, at vi kan få en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget, idet loven jo skulle træde i kraft fra 1. april.

Jens Frandsen: Da mit partis ordfører, hr. Per Federspiel, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg kun sige, at vi fra venstre kan tilslutte os principperne i dette forslag og vil arbejde meget velvilligt med det under en hurtig udvalgsbehandling.

Rigmor Christensen: Mit partis ordfører er også forhindret i at give møde i dag, og jeg skal kun understrege, at mit parti tilslutter sig princippet i lovforslaget om en bedre retsstilling for udlændinge. Der kan rejse sig mange, mange andre problemer, der i særdeleshed er aktuelle nu, fordi vi får så meget fremmed arbejdskraft, men jeg håber, at vi i udvalget får mulighed for at drøfte disse forskellige problemer igennem.

Aksel Larsen: Jeg er i samme situation som adskillige andre talere i dag, nemlig at vort partis ordfører, hr. Poul Dam, er forhindret i at være til stede. Han sidder i finansudvalgsmøde, hvor man skal behandle forslag om bevillinger til forskellige militære formål, og det kan han jo ikke forsømme. Jeg skal i hans sted fremsætte et par bemærkninger, og de bliver ikke meget omfattende.

Jeg skal kun minde om, at det, dette lov-

forslag omhandler, er et spørgsmål, som vi tidligere netop ved hr. Poul Dam har rejst her i tinget, spørgsmålet om rettigheder for udlændinge. Derfor har vi naturligvis sympati for forslaget. Vi finder, der er meget godt i det, men giver ikke af den grund grønt lys for det og siger, at dette er nøjagtig, som det bør være; vi forbeholder os ret til under behandlingen her i tinget og i udvalget at fremkomme med ændringsforslag, der skal tjene til yderligere at forbedre det. Men med disse bemærkninger kan jeg love det en velvillig behandling fra vor side.

Kjær Rasmussen: Jeg er åbenbart en af de få ordførere, der kan være til stede, og jeg må bruge lidt længere tid.

Det foreslås i lovforslaget, at de almindelige regler om administrativ frihedsberøvelse gøres anvendelige, dog således at frihedsberøvelsen skal vare over tre døgn, før sagen kan kræves for retten. Det fremgår af bemærkningerne, at man har overvejet at sætte fristen til 24 timer, men at såkaldt praktiske hensyn talte derimod. Disse praktiske hensyn er, når al snakken skæres fra, at man når at få de fleste ekspederet ud af landet, inden tre døgn er gået. I de fleste sager vil man derfor med en tre døgns regel undgå domstolskontrol.

I øvrigt vedrører den foreslåede domstolskontrol kun det spørgsmål, om selve frihedsberøvelsen har været nødvendig, men ikke om afvisningen eller udvisningen er lovlig. For så vidt angår udvisning, burde der indføres den ordning, at den myndighed, der traf beslutning om udvisning — og det vil oftest være politi eller ministerium — efter begæring havde pligt til at indbringe spørgsmålet for domstolene, samt at dette havde opsættende virkning. Meget ofte vil udvisning nemlig være mere indgribende i den enkeltes liv end en fængselsstraf. Afvisning bruges både til rent faktisk at hindre folk i at komme ind i landet og til at smide dem ud igen, hvis de rent midlertidigt er kommet ind, indtil deres sag er afgjort. Vor tillid til politiets afgørelser i disse sager er overmåde begrænset, og vi kunne derfor forestille os andre kontrolforanstaltninger, hvorved folk uden for politiets række kunne udskille de tilfælde ved grænsen, hvor afvisningen var tvivlsom, og sørge for,